

РЕШЕНИЕ

№ 15274

гр. София, 23.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10285** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 - чл.178 Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-875/23.06.2023г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

С оспорения административен акт КЗЛД е обявила жалбата, подадена от Н. А. Н. срещу [община], за неоснователна.

Жалбоподателят Н. А. Н. оспорва решението като нищожно, неправилно и незаконосъобразно. Сочил, че КЗЛД е с изтекъл мандат, поради което не разполага с компетентност да издаде административния акт. Твърди, че личните му данни са предоставени на трето лице от [община] – район М., както и че служителите в [община] са събрали данни за имотното му състояние чрез справка по персоналната му партида в Агенцията по вписванията без да е налице законово основание.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. Р., оспорва жалбата. Поддържа мотивите на административния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [община] не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, като прецени, че административният акт подлежи на оспорване и жалбата е подадена от неговия адресат в законовия срок, намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Административното производство е проведено по жалба на Н. А. Н., подадена на 26.11.2021г., срещу [община] – район М. с оплакване за неправомерно предоставяне на достъп до негови лични данни на трети лица и неправомерно събиране на данни за имотното му състояние. Жалбоподателят е посочил, че е подал сигнал по реда на чл.99б от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) до [община] - район М., с твърдение, че лицето С. Д. З. не живее на настоящия си адрес в [населено място], [жк], като го е променил и не е заявил промяната в законоустановения срок. Към сигнала е приложено разпореждане на Районен съд Варна за принудително довеждане на С. Д. З. в съда за даване на обяснение като свидетел, поради това, че същият не получава призовки на адреса си. Н. А. е посочил изрично, че подава сигнала в качеството си на гражданин на основание чл.109 от АПК, а не като собственик на имота, на който е адресната регистрация на С. З., поискал е комисия от [община] - район М. да извърши проверка на адреса и да издаде заповед по чл.99 от ЗГР.

Служители на [община]-район М. са извършили справка по персоналната партида на Н. А. Н. в Агенцията по вписванията, както и справки в Национална база данни «Население» относно гражданското състояние на С. Д. З..

В хода на проверката по сигнала служителите на [община]- район М. са дали възможност на С. Д. З. и неговата съпруга С. А. З., в качеството ѝ на собственик на апартамента, да се запознаят с документите по преписката, включително с подадения сигнал. С. З. и С. З. са подали възражение срещу сигнала, в което са цитирали точно имената на жалбоподателя Н. А. Н..

В административното производство пред КЗЛД е представен протокол за запознаване с документите по сигнала (без дата), в който е посочено, че са заличени личните данни в сигнала. В становище от [община], дадено пред КЗЛД, се казва, че в сигнала са оставени единствено инициалите на жалбоподателя. КЗЛД не е кредитирала представения протокол за запознаване с преписката и е приела, че сигналът е предоставен на С. Д. З. и на съпругата му във вида, в който е бил подаден – т.е. с незаличени три имена, ЕГН, адрес и електронна поща на подателя.

С оспореното решение КЗЛД е приела, че личните данни на Н. А. Н. са обработени законосъобразно за целите на производството по чл.99б във връзка с чл.92 от ЗГР и във връзка с чл.8, чл.12, чл.15 и чл.114 от АПК, поради което е обявила жалбата му за неоснователна.

Правни изводи:

В изпълнение на правомощията си по чл.168 от АПК съдът извършва пълна проверка за законосъобразност на административния акт на всички основания по чл.146 от АПК, като не е ограничен от посочените от страните основания.

1. Решението е постановено от КЗЛД в рамките на нейната компетентност по чл.38, ал.3 от ЗЗЛД. Не се споделят аргументите за нищожност на административния акт поради изтекъл мандат на членовете на комисията. КЗЛД е постоянно действащ колективен орган със специална компетентност, който е

независим надзорен орган за защита при обработването на лични данни и съответно е част от системата за държавно управление. От принципа за непрекъсваемост на държавното управление следва, че членовете на комисията продължават да изпълняват функциите си и след изтичане на мандата им до конституирането на нов състав на органа.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в законен състав и с мнозинство съгласно чл. 9, ал.3 от ЗЗЛД.

2. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 от АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити.

3. При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения.

4. Оспореният административен акт е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на закона и с целта му.

Съгласно чл.4, § 2 от Регламент 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 6, §1, б. „а“-„е“ от регламента са указани изрично и алтернативно основанията за обработване - само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

КЗЛД е приела, че обработването на личните данни на жалбоподателя е на основание чл. 6, §1, буква в) - обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, като в този случай не е необходимо субектът на данните да е дал съгласие за обработването.

Като «законово задължение» КЗЛД е определила задължението на [община] да осигури участие на засегнатите лица в производството по чл.99б от ЗГР, като им даде възможност да се запознаят с административната преписка, позовавайки се на разпоредбите на чл.8, чл.12, чл.15 и чл.114 от АПК. Всички цитирани разпоредби се отнасят до правото на участие на страна в административно производство, което засяга нейните интереси, но нито една от тези разпоредби не вменява задължение на органа за разкриване на лични данни на друго лице и не дерогира разпоредбите на ЗЗЛД и на Регламент 2016/679.

Т. задължение не следва и от специалните разпоредби на ЗГР. Анонимизирането на сигнала не би могло по никакъв начин да наруши правото на

защита на лицата в административното производство по заличаване на регистрацията по чл.99б от ЗГР.

Изводът на КЗЛД, че органът, до който е изпратен сигнал, няма задължение да пази в анонимност подателя на сигнала, щом това не е изрично разпоредено в специален закон (както например е предвидено в чл.403, ал.1, т.2 от Кодекса на труда, цитиран в мотивите на административния акт) , не намира опора в закона. Сезираният със сигнал орган, дори и в случаите, когато липсва изрична разпоредба за запазване на подателя на сигнала в анонимност, е задължен да не разкрива лични данни по силата на общия ЗЗЛД и Регламент 2016/679.

Извършването на служебна справка по персоналната партида на жалбоподателя в Агенцията по вписванията не е свързано с предмета на проверката по сигнала. Разпоредбата на чл.99б от ЗГР ясно разграничава двете хипотези, при които се образува административно производство: по сигнал или по искане от собственик. Жалбоподателят изрично е посочил, че подава сигнал като гражданин, а не подава искане като собственик и в нито един момент не твърди, че има някакви вещни права върху апартамента, на който е адресната регистрация на С. Д. З.. При това положение събирането на информация от персоналната партида на жалбоподателя е без законово основание и в нарушение на принципа «необходимо да се знае». За служителите в [община] е било необходимо да установят дали соченото лице в сигнала С. Д. З. има вещни права върху апартамента или друго правно основание за адресната регистрация, което се установява със справка по имотната партида или със справка по неговата персонална партида в Агенцията по вписванията, както и справка в НБД «Население», които са извършени.

Не е налице основанието по чл.6, §.1, б. „в“ от Регламента - обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора. Като е достигнала до обратния извод, КЗЛД е приложила неправилно материалния закон.

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че не е налице основанието по чл.6, §.1, б. „е“ от Регламента - обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, които са приоритетни спрямо интересите на субекта на личните данни. Законен (легитимен) е онзи интерес, който като породен и целящ задоволяване на определена потребност на субектите на правото, е признат за допустим от правото, т. е. за него са предвидени правни средства за осъществяване (субективни права), а там, където такива изрично не са - те са допустими с оглед на общите принципи на правото. В случая не се установява такъв легитимен интерес нито за администратора, нито за трета страна.

Целта на закона, така както е дефинирана в чл.1, ал.3 от ЗЗЛД, е да осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679.

По изложените съображения административният акт се отменя като незаконосъобразен на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК. Преписката се изпраща на административния орган за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона и за преценка относно упражняване на правомощията по чл.38, ал.3 от ЗЗЛД.

Разноски:

Предвид изхода на спора претенцията на ответника за разноски се явява

неоснователна по аргумент от чл.143, ал.1 и ал.4 от АПК.

Жалбоподателят не е поискал присъждане на разноските, поради което съдът не се произнася по разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, Административен съд София-град, 38 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-875/23.06.2023г. на Комисията за защита на личните данни

ИЗПРАЩА административната преписка на Комисията за защита на личните данни за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: